

ПЕРСПЕКТИВИ СИМУЛЯЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ У ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ ОСВІТІ ЛІКАРІВ-ПСИХІАТРІВ

Сидоряк Ю.О., Смандич В.С., Буряк О.Г., Маковський В.О., Сирбу Н.П.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

За підтримки проєкту Erasmus+ KA2 CBHE № 618812-EPP-1–2020–1-GE-EPPKA2-CBHE-IP SAFEMED+ «Simulation in Undergraduate MEDical Education for Improvement of SAFETy and Quality of Patient Care» / «Симуляційне навчання в медичній освіті для підвищення безпеки та якості обслуговування пацієнтів»

Кожного року в інформаційному потоці ми чуємо про нові винаходи та вдосконалення тих, що вже існують. Це й не дивно, прогрес не стоїть на місці, і схоже передова техніка нарешті в достатньо почала використовуватися в навчанні спеціалістів різного гатунку. Зокрема, треба звернути увагу на симуляційні технології, які останнім часом набирають усе більшу й більшу популярність у набутті навиків та їх удосконаленні в багатьох професійних сферах, зокрема в медицині. Багато медичних спеціальностей уже не перший рік використовують симуляційну техніку для підготовки до роботи своїх майбутніх кадрів.

На мою думку, почати потрібно із самого значення слова психіатрія, що з грецької означає лікування душі. З того, що нам відомо на сьогодні — це те, що лікувати душу значно важче та більш тривало ніж тіло, і, на превеликий жаль, про повне одужання людей із психічними розладами ми чуємо не так часто. Тоді чи можуть тут допомогти симуляційні технології, якщо не все так ефективно в справжній практичній діяльності? Можуть! Ба, більше, я вважаю, що використання технологій може не просто зробити підготовку спеціалістів у цій галузі медицини більш ефективною в практиці, але й вивести її на абсолютно новий рівень. Проте, для цього потрібно задіяти чималі ресурси, провідних спеціалістів ІТ сфери, філософії, психології та психіатрії.

Основним завданням симуляції в лікуванні душі повинно полягати в тому, щоби навчити спеціаліста розуміти причину виникнення того чи іншого психічного розладу, тобто вивчати проблему із середини. Зараз фахівців навчають розрізняти той чи інший синдром за проявами певних клінічних ознак та додаткових досліджень, а в подальшому медикаментозному лікуванню пацієнта, яке в цілому спрямоване на встановлення норм організму, але не душі. Тут якраз у нагоді стануть технології.

Варто зазначити, що в психіатрію мають йти виключно психологічно стійкі люди, які в потенціалі могли би справитися із тими ситуаціями, з

якими не можуть справитися зазвичай їхні пацієнти. Що стосується симуляції, то найбільш ефективним у використанні я бачу VR технології (технології віртуальної реальності). Зараз ці технології використовуються в наукових, військових та розважальних сферах і удосконалюються з кожним роком. Для такої симуляції зазвичай потрібна достатньо простора кімната, комп'ютер із потужними процесором, оперативною пам'яттю та відеокартою, спеціальний VR шолом і два джойстики чи рукавиці з датчиками. Наприклад, у хірургії ця технологія є дуже ефективною, оскільки дає можливість не досвідченому спеціалісту відточувати свої навички проводячи операції віртуальним пацієнтам, не нашкодивши тим самим справжнім.

Використання цієї технології в психологічних дослідженнях є вже доволі тривалим, проте в психіатрії, для підготовки спеціалістів — нове. На мою думку, симуляційну підготовку в цій галузі доречно було б поділити на два етапи, перший із яких був би спрямований на вивчення проблеми із середини, про що я вже писав вище. Тобто перед оператором, у цьому випадку це буде лікар-психіатр, утворюється віртуальна реальність із потенційним пацієнтом, який переживає в той самий момент якусь певну складну ситуацію. У такому випадку, лікар матиме змогу особисто частково пережити ці емоції з пацієнтом, а нагадаю, саме емоції є одним із ключових факторів утворення психічних розладів. Тобто перший етап у цілому слугуватиме для того, щоби зрозуміти особисто, що породжує ту чи іншу патологію. Другий етап навчальної симуляції вчитиме психіатра правильно задіяти свої вербальні та психологічні навички, але знов же в доволі екстремальних ситуаціях.

Отже, спираючись на все вище сказане, можна із впевненістю говорити, що симуляційна медицина в післядипломній освіті лікарів-психіатрів є вкрай важливою і зможе підняти цю галузь на новий рівень. А це у свою чергу дозволить значно збільшити відсоток пацієнтів, які повністю одужали після психічних захворювань. Вважаю, що науковцям потрібно розглянути це питання детально і створити міцний фундамент у підготовці своїх спеціалістів, адже технологічний прогрес не стоїть на місці, і хворих, на превеликий жаль, теж не стає менше.

Список використаних джерел

1. <http://www.apppsychology.org.ua/data/jrn/v10/i28/30.pdf>
2. <https://www.pharmencyclopedia.com.ua/article/1019/psixiatriya>
3. <https://mc.today/blogs/vr-vid-kontseptu-do-sogodennya/>